

kontinuerlig udvikling og omstilling i det nordiske samarbejde.

Jeg vil først kommentere et af de højst prioriterede områder, nemlig fjernelse af grænsehindringer. Det drejer sig om hindringer for nordboere, der som enkeltpersoner bevæger sig på tværs af de nordiske lande. Her har der været stor fokus på skattelovgivningen, pensionsforhold, uddannelsesforhold m.v.

Jeg deler den positive vurdering af den indsats, som tidligere statsminister Poul Schlüter har ydet for at fjerne disse grænsehindringer. På det punkt er vi kommet langt med hensyn til at lette mobiliteten for arbejdskraftens frie bevægelighed mellem de nordiske lande.

Når det drejer sig om grænsehindringer for erhvervslivet, har Poul Schlüters arbejde til gengæld afsløret et hidtil ukendt omfang af barrierer. Det er yderst utilfredsstillende, når udviklingen går i retning af, at flere og flere virksomheder betragter det nordiske marked som et decideret hjemmemarked.

Redegørelsens oplysning om, at den danske eksport til de nordiske lande i 2002 kommer ind på en førsteplads med 22,4 pct. og med Tyskland på andenpladsen med 19,2 pct. illustrerer meget klart betydningen af en let adgang mellem de nordiske lande.

Desværre kommer der helt nye grænsehindringer frem. Jeg kan blot henvise til den meget kedelige situation, som fiskeindustrien i Skagen og den danske notflåde er kommet i som følge af den ensidige norske boykot af Danmark. Det er en kedelig sort skygge, der hviler over arbejdet med at fjerne de erhvervspolitiske barrierer, og jeg vil gerne opfordre samarbejdsministeren til at bakke op om sagen, når den danske delegation bringer problemet op på sessionen i Stockholm i næste uge. Sagen understreger desværre det rigtige i redegørelsens oplysning om oprettelsen af et særligt grænsehindringssekretariat her i København.

Kl. 10.05

Jeg sagde indledningsvis, at redegørelsen var visionær i forhold til de udfordringer, som vi i det nordiske samarbejde står over for i et udviklet Europa. Jeg synes, det kommer til udtryk gennem formuleringen om en regional nordisk fælles optræden i EU, hvilket ikke er ensbetydende med nordisk blokpolitik, men et budskab om, at man agter at samarbejde europæisk så langt som muligt i ethvert spørgsmål.

Også redegørelsens principielle betragtninger om et tættere og mere ligeværdigt samarbejde i

fremtiden med de baltiske lande peger i samme retning. Den klare tilkendegivelse af Nordisk Ministerråds prioritering af et nyt samarbejde med Nordvestrusland som Nordisk Ministerråds bidrag til realiseringen af EU's nordlige dimension er nok den største udfordring i de kommende år. Jeg mener, at det er en oplagt videreførelse af den proces, der er sket gennem Nordisk Råds interne samarbejde gennem de sidste 50 år og gennem de sidste 10 års interne samarbejde med de baltiske lande.

Jeg finder det meget tilfredsstillende, at Nordisk Ministerråds nye retningslinjer for samarbejde med Nordvestrusland kan understøttes af det parlamentariske samarbejde mellem Nordisk Råd og det nordvestrussiske råd, som formelt igangsættes under sessionen i næste uge. Det er intet mindre end begyndelsen til et nyt afsnit i den nordiske politiske historie. Det er en stor opgave, som vil trække meget på det nordiske samarbejdes opsparede kapital, som én har udtrykt det. Hvis denne udfordring skal lykkes, bliver der brug for alle ressourcer både økonomisk og samarbejds-mæssigt.

Som det sikkert er ministeren bekendt, har Nordisk Råd allerede taget initiativ hertil tidligere på året. Der er i lyset af dette fremtidsperspektiv grund til at bakke op om de mange sektorinitiativer, der peger fremad mod en endnu større og mere samarbejdende nordlig region. Jeg tænker her på optagelse af de baltiske lande som medejere af Nordisk Investeringsbank. Jeg tænker også på udarbejdelsen af et handelsprogram for et nordisk elmarked og etableringen af et forstærket samarbejde om forskning og innovation gennem NordForsk og NORIA og på overvejelsen om indførelsen af et kommercielt uddannelsesmarked. Der er stor interesse herfor fra unge fra bl.a. Nordvestrusland.

Afslutningsvis vil jeg gerne give Venstres tilslutning til et fornyet nordisk samarbejde, der kan være til inspiration og danne skole både i og uden for Norden. Det sker heldigvis allerede i dag, hvor vi har en god og sund kappestrid og stræber efter at blive de bedste i Norden.

Vi ser frem til offentliggørelsen af det danske formandskabsprogram i Stockholm, som forhåbentlig vil indeholde gode bidrag til udviklingen af det nordiske samarbejde i fremtiden.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.